

796.

UCHWAŁA

KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lutego 1949 r.

w sprawie skupu i regeneracji zużytego ogumienia samochodowego oraz sprzedaży ogumienia naprawionego.

§ 1 Przedsiębiorstwo państwowe „Centrala Odpadków Użytkowych” jest wyłącznie uprawnione do skupu zużytego ogumienia, będącego w posiadaniu urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych lub państwowo-spółdzielczych, central spółdzielczo-państwowych oraz przedsiębiorstw i instytucji spółdzielczych jako też instytucji częściowo lub całkowicie subsydiowanych przez Państwo, zwane dalej jednostkami organizacyjnymi.

Dla wykonania tego zadania Centrala Odpadków Użytkowych zorganizuje konieczny terenowy aparat techniczny dla brakowania, skupu, magazynowania i przewozu zużytego ogumienia.

W każdym województwie Centrala Odpadków Użytkowych będzie posiadała przynajmniej jeden (1) punkt skupu zużytych opon z zakresem działania na teren województwa nie wyłączając miast: Warszawy i Łodzi.

§ 2. Każdą oponę Centrala Odpadków Użytkowych zakwalifikuje pod względem jej zużycia do jednej z czterech kategorii:

- I — nadające się do nałożenia protektora,
- II — „ „ „ po reperacji do ruchu szybkobieżnego,
- III — „ „ „ po reperacji do trakcji wolnobieżnej,
- IV — „ „ „ do przetarcia.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu wyda instrukcję ściśle określającą cechy techniczne opon każdej kategorii.

§ 3. Wprowadza się rozróżnienie opon „typowych” i „nietypowych”.

Oponami typowymi są opony najbardziej w naszym tabo-
rze rozpowszechnione, a objęte załączonym wykazem.

Opony „nietypowe” (nie objęte załączonym wykazem) Centrala Odpadków Użytkowych będzie przejmowała tylko na przetarcie, t. zn. w kategorii IV.

W kategorii III Centrala Odpadków Użytkowych będzie przyjmowała jedynie opony „typowe” dla trakcji konnej (wg. załączonego wykazu).

Opony kategorii I, II i III nietypowe będą przez Centralę Odpadków Użytkowych kwalifikowane automatycznie jako kategoria IV.

§ 5. Wszystkie jednostki organizacyjne obowiązane są zaoferować Centrali Odpadków Użytkowych posiadane zużyte ogumienia samochodowe, a Centrala Odpadków Użytkowych obowiązana jest do jego nabycia.

§ 6. Zezwala się aż do odwołania na niezgłaszanie Centrali Odpadków Użytkowych opon nietypowych kategorii I i II.

Naprawa tych opon może być przeprowadzona według uznania danej jednostki organizacyjnej.

§ 7. Jednostka organizacyjna oddająca do Centrali Odpadków Użytkowych oponę „typową” I lub II kategorii otrzymuje bon uprawniający ją do zakupu w „Motozbycie”:

a) za 1 bon — jednej opony naprawionej „typowej”.

b) za 3 bon — jednej opony nowej „typowej” według uznania „Motozbytu”.

§ 8. Zakupione opony kategorii I, II i III Centrala Odpadków Użytkowych przekazuje do zakładów naprawczych (w Bolechowie i innych) dla dokonania koniecznych napraw i regeneracji.

Zakupione opony kategorii IV Centrala Odpadków Użytkowych sprzedaje właściwym przedsiębiorstwom państwowym Przemysłu Chemicznego, ewentualnie innym przedsiębiorstwom mającym zapotrzebowanie na tego rodzaju surowiec.

Sprzedaż opon kategorii IV państwowym przedsiębiorstwom przemysłu chemicznego odbywać się będzie w ramach ogólnej umowy zawartej przez Centralę Odpadków Użytkowych z Centralnym Zarządem Przemysłu Chemicznego.

Opony protektorowane i regenerowane, nadające się do ruchu szybkobieżnego, będą przez zakłady naprawcze dostarczane do Przedsiębiorstwa Państwowego „Motozbyt” w celu dalszej ich sprzedaży jednostkom organizacyjnym posiadającym bony, o których mowa w § 4. Opony nadające się do trakcji wolnobieżnej będą przez zakłady naprawcze sprzedane Przedsiębiorstwu Państwowemu „Motozbyt” w celu ich sprzedaży do trakcji konnej.

§ 9. Kwalifikowanie opon przy skupie będzie się odbywać w miejscu skupu. Jednostka organizacyjna posiadająca w jednym miejscu więcej niż 200 opon, może żądać przysłania brakarza do swego magazynu, — koszty związane z wysłaniem brakarza odliczone będą od należności za opony.

§ 10. Jednostka organizacyjna jest obowiązana zaoferować Centrali Odpadków Użytkowych opony zużyte w momencie stwierdzenia ich niezdolności technicznej do dalszej prawidłowej pracy.

§ 11. Ceny zakupu zużytych opon, wysokość kosztów związanych z naprawą i regeneracją oraz ceny sprzedaży opon naprawionych nadających się do przetarcia ustali Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO

RADY MINISTRÓW

H. Minc

Zał. do uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1949 r. (poz. 796).

ZESTAWIENIE

opon do protektorowania i naprawy.

I. Opony samochodowe o wym.

500 x 15	725 x 20
525 x 15	750 x 20
550 x 15	825 x 20
550 x 16	900 x 20
600 x 16	975 x 20
650 x 16	1000 x 20
700 x 16	1050 x 20
750 x 16	1100 x 20
900 x 16	1200 x 20
1050 x 16	1100 x 22
450 x 17	1200 x 22
475 x 17	1100 x 24
560 x 17	1125 x 24
190 x 20	32 x 6
210 x 20	34 x 7
650 x 20	165 x 400
700 x 20	

II. Opony motocyklowe o wym.

300 x 19	350 x 19
325 x 19	400 x 19

III. Opony dla trakcji konnej.

650 x 20	32 x 6
750 x 20	34 x 7

Winni tego rodzaju przekroczeń będą pociągani do odpowiedzialności służbowej.

§ 4. Jednostki organizacyjne, posiadające pojazdy mechaniczne, mogą dokonywać w warsztatach własnych i obcych — poza Państwowymi Zakładami i Warsztatami Samochodowymi — remonty generalne tylko samochodów nietypowych w odniesieniu do samochodów typowych jedynie naprawy drobne i średnie, przy czym jako średni remont uważa się całkowity przegląd samochodu połączony z wymontowaniem przynajmniej jednego zespołu, wymagającego głównej naprawy. Naprawa ta winna się odbyć zgodnie z § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 5. W związku z powyższym należy wstrzymać wszelkie prace i związane z nimi wydatki, mające na celu budowę, rozbudowę, ew. zakup urządzeń lub wyposażenia własnych warsztatów naprawczych poszczególnych jednostek organizacyjnych, a przyznawanych na wykonanie remontów generalnych samochodów typowych.

§ 6. Uchwała niniejsza nie dotyczy Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO

RADY MINISTRÓW

H. Minc